

Umhverfis- og auðlindaráðuneyti
Skuggasundi 1
101 Reykjavík

23.2.2021
2021-02-115/0.11.1

Efni: Umsögn um drög að frumvarpi til laga um umhverfismat framkvæmda og áætlana

Vísað er til auglýsingar umhverfis- og auðlindaráðuneytis á samráðsgátt stjórnvalda (mál nr. 30/2021) um drög að frumvarpi til laga um umhverfismat framkvæmda og áætlana.

Almennt um frumvarpsdrögin

Frumvarpsdrögin fela í sér ný heildarlög um umhverfismat framkvæmda og áætlana og byggja á tillögu starfshóps um heildarendurskoðun laga um mat á umhverfisáhrifum. Yfirlýst meginmarkmið endurskoðunarinnar er m.a. að auka skilvirkni í málsmeðferð. Landsnet leggur áherslu á mikilvægi skilvirkni, samþættingar og skýrleika í kröfum og ábyrgðarskiptingu. Með þetta í huga megi straumflínulaga ferli og hraða málsmeðferð við undirbúning framkvæmda án þess að það komu niður á gæðum undirbúningsins. Landsnet telur að með frumvarpsdrögunum sé stigið skref til samþættingar og skilvirkni, en telur að vinna þurfi frumvarpið betur áfram þannig ekki skapist óvissa um framkvæmd laganna og markmið um skilvirkni nái fram að ganga.

Skilvirkni

Hvað varðar skilvirkni telur Landsnet að mestu máli skipti að tímafrestir séu skýrir og þeir virtir þannig að málum vindi fram með eðlilegum hætti og endanleg niðurstaða fáiast.

Stafræn málsmeðferð. Vefgátt (6. gr.)

Í frumvarpsdrögunum er lögð til stafræn málsmeðferð sem felur í sér að Skipulagsstofnun starfrækir landfræðilega gagna- og samráðsgátt um skipulag, umhverfismat og leyfisveitingar. Þessi tillaga er til mikilla bóta og stuðlar að styttingu og einföldun málsmeðferðar. Sameiginleg gátt er m.a. til þess fallin að veita almenningi og umsagnaraðilum aðgang að öllum gögnum um fyrirhugaða framkvæmd, hvort sem hún er til umfjöllunar vegna framkvæmdamats, skipulags eða leyfisveitinga.

Það þarf að vera skýrt í lögnum að gáttin haldi utan um öll þau gögn sem snúa að skipulagi, umhverfismati og leyfisveitingum. Í frumvarpinu kemur fram í 1. mgr. 6. gr. að Skipulagsstofnun eigi að starfrækja vefgáttina. Hins vegar þarf þá að skerpa á því í 2. mgr. að gögnin sem eigi að birta þar taki jafnframt til umsagna og gagna er snúa að leyfum til framkvæmda, en þau eru ekki tilgreind í málsgreininni. Í frumvarpinu eru ákvæði sem fjalla um „leyfi til framkvæmda“ og tengingu þeirra við umhverfismat og því eðlilegt að áfram sé hægt að fylgjast með gögnum og málsmeðferð þegar þangað er komið í ferlinn.

Matsáætlun - Tímafrestir (19. gr)

Frumvarpið gerir nú ráð fyrir kynningu matsáætlunar fyrir almenningi í 4 vikur. Athygli vekur að nú er um að ræða mun lengri kynningartíma en núgildandi lög kveða á um, sem er 10 virkir dagar. Kynningartími matsáætlunar verður sá sami og er fyrirhugaður fyrir kynningu á umhverfisskýrslu. Rétt er að hafa í huga að skýrslur og gögn vegna matsáætlana eru mun minni að umfangi en þau sem fylgja frummatsskýrslu skv. núgildandi lögum og gert er ráð fyrir að fylgi umhverfismatsskýrslu skv. frumvarpi.

Landsnet telur það til bóta frá núgildandi lögum að nú er skýrt að Skipulagsstofnun getur lokið afgreiðslu matsáætlunar á grundvelli fyrirbyggjandi gagna, þó ekki hafi allar umsagnir borist og því komið í veg fyrir að mál teyfist þess vegna. Aftur á móti er spurning hvernig fara skuli með beiðnir umsagnaraðila um að fá lengri skilafrest, en slík dæmi eru vel þekkt í núgildandi kerfi. Ef umsagnafrestur lengist nú í 4 vikur þá ætti að mati Landsnets, það jafnframt að vera skýrt að ekki sé til staðar sá möguleiki fyrir umsagnaraðila að óska eftir og fá lengri frest.

Frumvarpið gerir ráð fyrir að Skipulagsstofnun kynni framkvæmdaraðila álit sitt um matsáætlun innan sjö vikna frá því fullnægjandi gögn bárust. Hér er því verið að ramma inn heildartíma sem málsmeðferð matsáætlunarstigs á að taka, sem er mikilvægt. Hins vegar er ekki skýrt í frumvarpinu, né virðist eiga að skýra í reglugerð hvaða tíma Skipulagsstofnun hefur til að fara yfir og samþykkja að gögn séu fullnægjandi. Reynslan hefur sýnt að sá tími sem hefur tekið Skipulagsstofnun að yfirfara gögn fyrir kynningu getur verið langur og oft óvissa um hvenær samþykkt stofnunarinnar um „fullnægjandi gögn“ getur legið fyrir. Því væri æskilegt að tilgreina hér einhver tímamörk á afgreiðslu Skipulagsstofnunar á þessum tímapunkti. Að liðnum tímafrestinum er eðlilegt að framkvæmdaraðili eigi kröfu til þess að gögn hans séu kynnt.

Þá gefa ákvæði frumvarpsins engar vísbendingar um hvaða gögn geta talist fullnægjandi á þessu stigi, en vísað til reglugerðarvinnu. Landsnet telur a.m.k. rétt að lögin kveði á um megin innihald matsáætlunar, líkt og gert er með aðra skýrslugerð sbr. 13. gr frumvarpsins sem tilgreinir innihald umhverfismats áætlunar og 20. gr. sem fjallar um innihald umhverfismatsskýrslu framkvæmdaraðila. Landsnet telur mikilvægt að á þessum tímapunkti í undirbúningi matsvinnunnar liggi fyrir sameiginlegur skilningur framkvæmdaraðila og Skipulagsstofnunar um hvaða valkostir verða teknir til mats. Það felur m.a. í sér hvort um sé að ræða raunhæfa valkosti, sem uppfylla markmið framkvæmdarinnar. Því er æskilegt að í frumvarpinu sé kveðið á um að í matsáætlun liggi fyrir greining á valkostum og rökstuðningur fyrir því hvaða valkosti standi til að meta. Í tilviki framkvæmda Landsnets fela valkostir oft í sér ólíkar línuleiðir og nauðsynlegt að við undirbúning matsins og tengda rannsóknarvinnu liggi fyrir skýr rammi um hvert skuli stefna við mat valkosta og þar með liggi fyrir fyrirhugað rannsóknarsvæði. Öllum er ljóst sem vinna við mat á umhverfisáhrifum á Íslandi að tími til rannsókna getur verið mjög takmarkaður við stuttan tíma á árinu. Því getur það leitt til verulegra tafa ef framkvæmdaraðili er síðar í ferlinu gert að bæta við nýjum leiðarvalkostum utan þess rannsóknarsvæðis sem gengið var út frá eftir að matsáætlunarstigi lýkur.

Álit Skipulagsstofnunar um matsáætlun (22. gr.)

Frumvarpið gerir ráð fyrir að Skipulagsstofnun veiti álit um matsáætlunina og skuli framkvæmdaraðili leggja það til grundvallar við umhverfismat framkvæmdarinnar. Álitið skal fela í sér leiðbeiningar til framkvæmdaraðila um vinnslu, efni og framsetningu umhverfismatsskýrslu. Hér er í sjálfu sér ekki mikil breyting á efnislegri afgreiðslu matsáætlunar frá gildandi lögum, en breyting verður á gildi hennar, þ.e. hún er ekki lengur stjórnsýsluleg ákvörðun og þar með ekki kærnanleg.

Framkvæmdaraðili getur nú skv. gildandi lögum kært ákvörðun Skipulagsstofnunar. Þrátt fyrir að ekki komi oft til þess að þessi kæruehimild sé nýtt, er spurning hvernig fari með ágreiningsmál sem mögulega geta vaknað á þessu stigi, til dæmis ef Skipulagsstofnun og framkvæmdaraðili eru ekki sammála um valkosti sem á að meta. Þrátt fyrir að í frumvarpinu segi að álitið eigi að fela í sér leiðbeiningar til framkvæmdaraðila, er Skipulagsstofnun gefið vald til að hafna því að taka umhverfisskýrslu til kynningar ef hún uppfyllir ekki skilyrði 20. gr., sem m.a. kveður á um að skýrsluna skuli gera í samræmi við álit Skipulagsstofnunar.

Leyfi til framkvæmda (5 tl. 2. gr.)

Í 5. tl. 2. gr. frumvarpsins er eftirfarandi skilgreining á hugtakinu „leyfi til framkvæmda“: „Leyfi sem veitt eru til að byggja upp og reka þá framkvæmd sem fellur undir lögin og starfsemi sem henni fylgir. Það á við framkvæmdaleyfi samkvæmt skipulagslögum, byggingarleyfi samkvæmt lögum um mannvirki, starfsleyfi samkvæmt lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir og önnur sambærileg leyfi sem varða meginþætti framkvæmdar og/eða starfsemi og umhverfisáhrif þeirra.“ Í greinargerð frumvarpsins kemur fram að nú sé lagt til að afmarka skilgreininguna þannig að um sé að ræða leyfi sem veiti heimild til að hefja þá framkvæmd og/eða starfsemi sem falli undir lögin.

Landsnet hefur áður bent á, m.a. í umsögn um frumvarp um breytingar á skipulagslögum (uppbygging innviða og íbúðarhúsnæðis) að til þess að Landsneti sé heimilt að hefja framkvæmdir og reka, þarf fyrirtækið að hafa samþykki/leyfi bæði Orkustofnunar á grundvelli raforkulaga og viðkomandi sveitarfélags/félaga á grundvelli skipulagslaga nr.123/2010 og þá tengingu við ákvæði laga um mat á umhverfisáhrifum. Landsnet telur mjög mikilvægt að það sé skýrt af hendi löggjafans að samþykki Orkustofnunar á framkvæmdum á kerfisáætlun sé ekki skilið sem „leyfi til framkvæmda“ í skilningi umhverfismatslaga. Yrði það skilningur löggjafans að samþykkt kerfisáætlunar teldist leyfi til framkvæmda þá gæti Orkustofnun ekki samþykkt framkvæmd í kerfisáætlun fyrr en fyrir liggur álit Skipulagsstofnunar um mat á umhverfisáhrifum, eða ákvörðun stofnunarinnar um matsskyldu, sbr. það sem segir í 23. gr. frumvarpsins.

Landsneti er hins vegar gert að leggja fram kerfisáætlun árlega sbr. raforkulög og reglugerð um kerfisáætlun, þar sem annars vegar er tilgreind langtímaáætlun til 10 ára og hins vegar þriggja ára framkvæmdaáætlun. Með samþykki Orkustofnunar á framkvæmdum í framkvæmdahluta kerfisáætlunar, hefur stofnunin veitt Landsneti heimild til að fjárfesta í viðkomandi verki m.t.t. hagkvæmni og rekstraröryggis, en með fyrirvara um að komið geti til breytinga á framkvæmd í kjölfar mats á umhverfisáhrifum framkvæmdarinnar. Mikilvægt er að samþykki slíkra áætlana liggi fyrir í tíma, þar sem samþykkið heimilar Landsneti að ráðast í kostnað við tilteknar framkvæmdir og hefur m.a. áhrif á gjaldskrá fyrirtækisins. Því þarf að vera tryggt að ákvæði laga um umhverfismat framkvæmda og áætlana gangi ekki gegn ákvæðum raforkulaga og reglugerðar um kerfisáætlun sem kveða á um málsmeðferð við gerð og samþykkt kerfisáætlana og því rétt að komi fram að samþykkt kerfisáætlunar teljist ekki „leyfi til framkvæmda“.

Sambætting

Að því er varðar sambættingu ferla telur Landsnet mikilvægt að hún byggist á heildstæðu mati á öllum þeim lagakröfum sem gerðar eru til framkvæmda í flutningskerfinu, hvort sem um er að ræða raforkulög, skipulagslög eða lög um mat á umhverfisáhrifum framkvæmda og/eða áætlana, og þannig sé fengin skýr niðurstaða um fyrirkomulag framkvæmda. Þá er mikilvægt að ákvarðanataka feli í sér endanlegt leyfi fyrir framkvæmdum.

Sambætting MÁU og UMA (8.-9. gr.)

Möguleikar á að vinna saman umhverfismat framkvæmdar og skipulagsáætlunar er til bóta og til þess fallið að stytta heildarundirbúningstíma verkefna. Hins vegar er mikilvægt að þessi ákvæði séu skýr og þá í lögunum sjálfum, til þess að skapa fullnægjandi stoð í fyrirhugaðri reglugerð. Til dæmis segir í gr. 37 um breytingar á skipulagslögum, að skipulagstillögu skuli kynna með þeim valkostum sem gerð er grein fyrir í umhverfismati framkvæmdarinnar. Það þarf þá öllum að vera ljóst að ef umhverfismatsskýrsla framkvæmdaraðila er jafnframt umhverfisskýrsla skipulagstillögunnar, að á þessum tímapunkti hefur framkvæmdaraðili lagt fram rökstuðning „fyrir þeim valkosti sem var valinn“ (aðalvalkosti), sbr. segir c- lið í 20. gr. frumvarpsins.

Þar sem skipulagstillögur eru á ábyrgð sveitarfélaga þá er spurning hvort/hvernig aðalvalkostur framkvæmdaraðila samræmist vilja viðkomandi sveitarfélags til stefnumörkunar í skipulagi. Er viðkomandi sveitarfélagi ætluð einhver frekari aðkoma að umhverfismatsskýrslunni en vera lögbundinn umsagnaraðili við kynningu hennar?

Þó frumvarpið feli í sér að breytingar á skipulagslögum geti heimilað framkvæmdaraðila að vinna að umhverfismati skipulagstillögunnar, er ekki ljóst hvernig vinna sjálfrar skipulagstillögunnar, uppdætti og greinargerð verður háttáð eða á forræði hvers hún er unnin. Í þessu samhengi bendir Landsnet á að æskilegt er að nota frekar hugtakið „aðalvalkostur“, líkt og gert er í gildandi lögum, í stað þess sem segir í c- lið frumvarpsins um „valkost sem var valinn“. Landsnet telur það orð lýsa betur því sem við er átt á þessu stigi.

Umhverfisskýrsla framkvæmdaraðila (20. gr.)

Í umhverfisskýrslu skal framkvæmdaraðili leggja fram mat á raunhæfum valkostum og upplýsingar um helstu ástæður fyrir þeim „valkosti sem var valinn“ (aðalvalkosti). Eins og bent er á hér að framan er mikilvægt að sú löggjöf sem Landsnet þarf að fara eftir við undirbúning framkvæmda vinni saman. Því þarf hún að gera ráð fyrir að Landsnet geti ráðist í framkvæmdir á grundvelli þess að fyrirtækið hafi annars vegar uppfyllt skyldur sínar um að byggja upp hagkvæmt og öruggt raforkukerfi á grundvelli raforkulaga og sú greining og samþykkt af Orkustofnun með samþykki kerfisáætlun og hins vegar liggi fyrir niðurstaða úr mati á umhverfisáhrifum framkvæmdar.

Í frummatsskýrslum Landsnets leggur fyrirtækið fram samanburð á umhverfisáhrifum valkosta og á grunni þess samanburðar og að auki niðurstöðum úr kerfislegum greiningum kerfisáætlunar leggur fyrirtækið fram aðalvalkost framkvæmdarinnar. Aðalvalkostur er því rökstuddur út frá bæði forsendum kerfisáætlunar og frummatsskýrslu. Í ljósi hlutverks og skyldna Landsnets verður fyrirtækið við ákvörðun um aðalvalkost að horfa til rekstraröryggis og hagkvæmni auk umhverfisáhrifa

Álit Skipulagsstofnunar um umhverfismat framkvæmdar (22.gr.) og afgreiðsla leyfis til framkvæmda (25 gr.)
 Í frumvarpinu fjallað um hvað skuli koma fram í álit Skipulagsstofnunar, þ.e. rökstudd niðurstaða stofnunarinnar um umhverfismat framkvæmdarinnar og eftir því sem við á, skilyrði um mótvægisáðgerðir og vöktun sem beint er til leyfisveitenda. Frumvarpið tengir með skýrum hætti saman umhverfismatið og álit Skipulagsstofnunar og að það sé lagt til grundvallar leyfisútgáfunni. Að auki skuli greinargerð með afgreiðslu leyfis gera grein fyrir samræmi við niðurstöðu Skipulagsstofnunar í álitinu.

Eins og bent er á hér að framan grundvallast ákvarðanir Landsnets um framkvæmdir bæði á ákvæðum raforkulaga og laga um mat á umhverfisáhrifum. Við ákvarðanatöku um aðalvalkost þarf að vega og meta saman þætti sem snerta hagkvæmni, raforkuöryggi og umhverfisáhrif. Því þarf löggjöfin að búa svo um að sá sem tekur við málsmeðferðinni eftir að álit Skipulagsstofnunar liggur fyrir verði einnig að grundvallar ákvarðanatöku sína á afgreiðslu framkvæmdar í kerfisáætlun. Í tilviki framkvæmda Landsnets eru viðkomandi sveitarfélög þeir leyfisveitendur sem koma að málsmeðferðinni eftir að Skipulagsstofnun hefur lokið álitinu. Hins vegar gerir kerfisáætlun grein fyrir öðrum nauðsynlegum forsendum framkvæmda, sem ekki er síður nauðsynlegt að teknar séu með í reikninginn þegar kemur að útgáfu framkvæmdaleyfa sveitarfélaga. Á þessu þarf ný löggjöf að taka tillit til.

Skýrleiki og ábyrgðarsvið

Markmiðsákvæði frumvarpsdraga (1. gr.)

Í 1. gr. frumvarpsdraganna er lagt til breytt markmiðsákvæði. Landsnet telur orðalag ákvæðisins afar þröngt og lýsi ekki nægjanlega vel þeim markmiðum sem lögunum er ætlað að ná. Frummarkmið laganna er að tryggja að fram fari mat á umhverfisáhrifum tiltekinna framkvæmda og áætlana áður en leyfi er veitt enda er í lögunum lagt bann við því að gefa út leyfi til framkvæmdar sem fellur undir lögin fyrr en álit Skipulagsstofnunar um umhverfismat framkvæmdar samkvæmt 22. gr. liggur fyrir eða ákvörðun um að framkvæmdin skuli ekki háð umhverfismati.

Skilgreining hugtaka (3. gr.)

Í frumvarpinu eru skilgreind helstu orð og orðasambönd sem koma fyrir. Athygli vekur að færri orð/orðasambönd eru skilgreind heldur í gildandi lögum um mat á umhverfisáhrifum. Þar telur Landsnet æskilegt að skilgreining sé á orðinu „umhverfisáhrif“, og skýrt að þjóðhagsleg áhrif séu ekki hluti af umhverfisáhrifum og vísar til rökstuðnings fyrir breytingum sem gerðar voru á lögum um mat á umhverfisáhrifum með lögum nr. 74/2005.

Álit Skipulagsstofnunar (22. gr.)

Í frumvarpinu segir: „Innan sjö vikna frá því að kynningu á umhverfismatsskýrslu framkvæmdaraðila samkvæmt 21. gr. lýkur skal Skipulagsstofnun gefa rökstutt álit sitt um umhverfismat framkvæmdarinnar, byggt á umhverfismatsskýrslu framkvæmdaraðila, framkomnum umsögnum umsagnaraðila og almenningsskýrslu, eftir því sem við getur átt, öðrum fyrirliggjandi gögnum sem varða umhverfismat framkvæmdarinnar.“

22. gr. frumvarpsins felur í sér að fallið er frá því að vinna matsskýrslu og svo virðist að ekki sé gert ráð fyrir að framkvæmdaraðili hafi aðgang að ábendingum sem berast, né hann geti brugðist við þeim, líkt og 6. mgr. 10. gr. gildandi laga gera ráð fyrir. Landsnet telur að þó að ekki þurfi að vinna matsskýrslu, þá sé nauðsynlegt framkvæmdaraðili hafi tækifæri til að bregðast við ábendingum sem berast, sem t.d. geta falið í sér boðun frekari mótvægisáðgerða eða mögulegra breytinga á framlögðum aðalvalkosti. Slíkar upplýsingar hljóta að vera nauðsynlegar áður en Skipulagsstofnun veitir álit sitt.

Þá telur Landsnet að jafnframt þurfi að gera þá kröfu til framkvæmdaraðila að viðbrögð hans séu aðgengileg á samráðsgáttinni, til þess að þeim sem sent hafa umsagnir og athugasemdir sjái hvernig unnið hefur verið með þær og að auki nýtist þeim sem síðar koma að málinu, t.d. leyfisveitendum við útgáfu framkvæmdaleyfa.

Reglugerðarheimildir

Í frumvarpsdrögunum er gert ráð fyrir nánari útfærslu á mjög mörgum atriðum í reglugerð sem er að ýmsu leyti eðlilegt. Hins vegar liggja ekki fyrir drög að reglugerðum þrátt fyrir að lögunum sé ætlað að öðlast þegar gildi, ef undan er skilið ákvæði 6. gr. um stafræna málsmeðferð. En nauðsynlegt að hafa þar tímamörk og þá jafnvel að ný löggjöf geti ekki öðlast gildi fyrr en reglugerð komin fram. Að öðrum kosti gæti skapast töluverð óvissa á framkvæmd laganna.

Breytingar á viðauka 1

Í tölulið 10.16. segir: *Lagning loftlína til flutnings raforku, utan þess sem fellur undir tölulið 10.15, með a.m.k. 66 kV spennu. Einnig óháð spennu ef staðsett á verndarsvæði. Lagning strengja í jörð, vatn eða sjó sem eru a.m.k. 10 km og utan þéttbýlis. Einnig styttri en 10 km ef staðsettir á verndarsvæðum utan þéttbýlis.*

Í athugasemdum með frumvarpinu kemur fram að lagðir séu til einfaldaðir og sameinaðir framkvæmdaflokkar sem taka til jarðstrengja og sæstrengja. Landsnet bendir á að hér er jafnframt um orðalagsbreytingu að ræða frá tl. 10.21 í gildandi lögum þar sem segir „niðurgrafnir“ strengir en nú „lagning“ strengja í jörð.

Í skýringum á tl. 10.16 er vísað til athugasemda um tl. 10.21 við frumvarp sem varð að lögum nr. 138/2014. Landsnet telur mikilvægt að hluti þeirra athugasemda skili sér inn í athugasemdir frumvarpsins nú, þar sem ekki er ljóst hvernig túlka beri ákvæðið með hliðsjón af öðrum töluliðum er varða lagnir í jörðu, líkt og segir að sé að finna nú í athugasemdum við tl. 10.16.

Í fyrrgreindum athugasemdum við frumvarp við lög nr. 138/2014 er m.a. vísað til þess að um sé að ræða séríslenskt ákvæði í lögum um mat á umhverfisáhrifum og talin ástæða til að gera greinarmun á strengjum sem þarf að grafa niður með stórtækum vinnuvélum sem þarfnast stórra tækja og mögulega vegslóða eða strengja sem hægt er að plægja niður ef um plægjanlegt land er að ræða. Vegna háspennustrengja hefur viðmiðið verið að grafa þurfi alla strengi sem eru 66 kV og stærri í jörðu. Minni strengir (33 kV, 11 kV og minni) eru að öllu jöfnu plægðir niður ef um plægjanlegt land er að ræða, ellegar grafnir niður. Rask vegna strengja sem plægðir eru niður er mun minna en vegna niðurgrafinna strengja og því hefur hingað til ekki verið litið svo á að plægðir strengir flokkist sem niðurgrafnir.

Landsnet telur að ef tilgangur þess að fækka framkvæmdum sem falla undir viðauka 1, sbr. niðurfellingu á flokki C og breytingu ákveðinna stærðarviðmiða, þá gæti óskýrleiki þessa töluliðar leitt til þess að fleiri framkvæmdir um „lagningu strengja“ yrði nú að tilkynna inn til Skipulagsstofnunar, þ.e. plægðar strenglagnir, sem miðað við núgildandi löggjöf falla ekki þar undir. Þá telur Landsnet mjög mikilvægt að þegar teknar eru ákvarðanir um hvort framkvæmdir falli undir viðauka 1 og þá í hvaða flokk, sé horft til samræmis milli mögulegra áhrifa sem framkvæmdirnar geta haft á umhverfi sitt og þá skipti tilhögun framkvæmdar meiru máli en hvort strengur/lögn flytji fjarskipti, rafmagn eða vatn. Landsnet telur að töluliði 10.16-10.22 megi skoða betur með það í huga.

Virðingarfyllt,

Guðjón Axel Guðjónsson, lögfræðingur Landsnets hf.